

Norbert Lieth

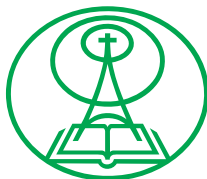
**Amiért érdemes
keresztyénnek lenni**

Amiért érdemes keresztyénnek lenni

Norbert Lieth

Amiért érdemes keresztyénnek lenni

Kiadja:
Éjféli Kiáltás Misszió

Copright by:
Verlag Mitternachtsruf
Postfach 290
CH-8330 Pfäffikon ZH

www.mitternachtsruf.com

A könyv eredeti címe:
Warum es sich lohnt, Christ zu sein

Amiért érdemes keresztyénnek lenni
ISBN 3 85810 257 1
Megrendelési szám : 200078

Első kiadás: 2000

Fordította: Dálnoki László
Lektorálták: Komjáthy Aladár, Kolozs Nagy János
Tördelte: Fredy Peter, Frenczel Bertalan

Kiadja: Éjjéli Kiáltás Misszió
Kiadásért felel: Nagy Erzsébet

Nyomda: IB-Print AG, CH-6300 Zug

Bibliai fordítások:
A könyvben szereplő bibliai idézeteket az újfordítású protestáns bibliából vettük. Az ettől eltérő fordítású idézeteket külön megjelöltük.

Tartalom

- 1 Amiért érdemes keresztyénnek lenni –
Bevezetés 7
- Egy hely a mennyben?
  - Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos
- 2 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos –
az Ő bizonyágtételében..... 11
- Amit Jézus Krisztus önmagáról mond
«Interjú» Péterrel, Pállal, Jánossal és Jézus más
kortársával
  - Az utca embere, férfiak és nők tesznek bizonyágot,
miként élték meg Jézust
- 3 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos –
az Ő személyiségében 25
- Az Ő nagysága
  - Az Ő büntelensége
  - Az Ő istensége
  - Tudósok, írók és gondolkodók nyilatkozatai
- 4 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos –
az Ő szeretetében 33
- Golgota!
- 5 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos –
az Ő bocsánatában 37
- Amit a bűnről tudnunk kell
  - Megbocsátás: Miért csak Jézus teheti meg?
  - Jézus, Te mennyire *más vagy!*

6 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos –
az Ő Igéjében 45

- Mit mond az Ószövetség, és Jézus az Ő Igéjéből?

7 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos –
abban, amit az övéivel és az övéiért tesz 51

- Újjá tesz
- Isten nem bíró többé, hanem Atya
- Erőt ad a mindennapokra
- Az övéit gyönyörű célhoz juttatja

8 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos –
az Ő visszajövetelében 59

- Jézus eljön: először az elragadtatáshoz, majd országának felállításáért

9 Jézus: egyedülálló, összehasonlíthatatlan,
csodálatos – *az Ő mennyei jutalma*
Isten gyermekeinek 63

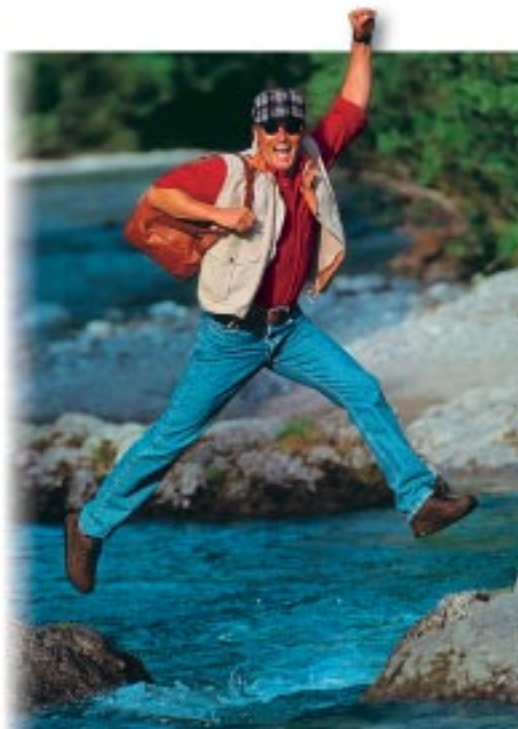
- Hasonlóság Jézussal
- Isten örököse
- Lakhatási jog a mennyben
- Örök öröm
- Nincs többé kérdés
- Koronák
- Tökéletes szeretet
- stb.

10 Hogyan válhatsz keresztyénné –
még ma 75

1 Amiért érdemes keresztyénnek lenni – *Bevezetés*

Ezt a témát szándékosan vetjük fel, annak ellenére, hogy úgynevezett keresztyén országban élünk, ahol nagyon sok történelmi

esemény a keresztyén gondolatvilághoz, kultúrához kötődik. Ma vajon mennyire értékes számunkra a keresztyénség ill. a keresztyén életforma?

Voltaire, aki meggyőződéses ateista volt, egyszer Nagy Frigyes király udvarában vendégeskedett. Az üdvözlésnél Voltaire felemelte poharát és gúnyosan így szólt: «A mennybéli helyemet odaadom egy porosz márkáért.» Erre hosszú, zavart csend következett, míg egyszer csak a királyi udvar egy másik vendége Voltaire-hez fordulva így válaszolt: «Uram! Nálunk, Poroszországban van egy törvény, miszerint mindenkinek, aki valamit el akar adni, először igazolnia kell, hogy a kérdéses dolog valóban az ő tulajdona. Tudja Ön igazolni, hogy rendelkezik egy hellyel a mennyben?»

Egy hely a mennyben – erről van szó! A Biblia elénk tárja, hogy ennek az előfeltétele: igazi, élő kapcsolat az Úr Jézussal! Ez újjászületés által valósul meg a Jézus Krisztusba vetett személyes hit alapján.

Aki újjászületett – amint Jézus az Igében mondja – annak a szívében a Szentlélek igazolja: «Igen, megmentett vagyok.» Ez nem valami féle rátartiság vagy beképzeltség. Ellenkezőleg: alázat, mivel az ilyen ember többé nem saját magára és saját tetteire épít, hanem egyedül Jézus Krisztusra. Az ilyen ember felismerte és belátta, hogy bűnös, és sem jó cselekedetek, sem semmi más által nem menekülhet meg. Ezért ment

Jézushoz a kéréssel: «Megváltóm, kérlek, ments meg engem!» Az Úr ezt az imát nemcsak hallotta, hanem meg is hallgatta. Ennek következtében a Szentlélek bizonyosságot helyezett a szívébe: «Most már Jézus Krisztus tulajdona vagyok; megmenekültem!»

Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos

Jézus semmihez és senkihez sem hasonlítható! Ő a Krisztus, az élő Isten Fia – és ezért érdemes keresztyénnek lenni!

Hogy Ő valóban egyedülálló, páratlan és csodálatos, az prófétikusan már az Énekek énekében is benne van. Salamon képies nyelven írja le menyasszonya iránti szerelmét, de ez egyúttal utalás Isten szeretetére népe, Izráel iránt és Jézus Krisztus szeretetére Gyülekezete iránt: «*Mivel különb szerelmesed a másokénál, ó asszonyok szépe? Mivel különb szerelmesed a másokénál, hogy így esdekelsz hozzánk? Szerelme sem ragyogó és piros, tízezer közül is kitűnik. Feje színtiszta arany, hajfürtjei hullámosak és hollófeketék. Szemei, mint galambok a folyóvíz mellett, tejben fürödnek, bő víz mellett ülnek. Arca, mint a balzsamillatú virágágy, melyben illatos*

növények nőnek. Ajkai liliomok, melyekről csepegő mirha folyik. Kezei aranyhengerek topázzal borítva, dereka elefántcsont-szobor zafírokkal rakva. Combjai márványoszlopok színarany talapzaton. Termete olyan, mint a Libánon, pompás, mint a cédrusok. Ínye csupa édesség, és rajta minden oly kívánatos. Ilyen a szerelmesem, ilyen a kedvesem, Jeruzsálem lányai!» (Énekek 5,9–16).

2 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos – *az Ő bizonyágtételében*

J á n o s
evangéliumá-
ban Jézusnak
egy egész sor
önmagáról
szóló bizony-
ságtételét ta-
láljuk, mint
például:

- *«Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha» (Jn 6,35).*

- «*Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága*» (Jn 8,12).
- «*Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik, az bejár és kijár, és legelő re talál*» (Jn 10,9).
- «*Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért*» (Jn 10,11).
- «*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él*» (Jn 11,25).
- «*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam*» (Jn 14,6).
- «*Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda*» (Jn 15,1).

Amikor a samáriai asszony ezt mondja Jézusnak: «*Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent*», akkor Ő így válaszol neki: «*Én vagyok az, aki veled beszélek*» (Jn 4,25 26).

Pilátus kérdésére: «*Akkor mégis király vagy te?*» – Jézus így válaszolt: «*Te mondod, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazság-*

ról: mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra» (Jn 18,37).

Mindezeket az önmagáról tett bizonyágtételeket a tanítványok hallották és ezen túl látták a tetteit is. Képzeljük el, hogy szemtől szemben állhatnánk az első keresztyének némelyikével, és lehetőségünk nyílna keresztyén hitükről kérdezni őket. Akkor talán a következő párbeszéd hangoznának el:

Péter apostol

«Péter, miért lettél keresztyén? Hiszen olyan ember voltál, aki keresztül tudtad vinni az akaratodat. Boldog házasságban éltél és szeretetreméltó anyósod volt. Vezető egyéniség voltál és igaz izraelita, aki két lábbal állt a földön. Mindig tudtad, mit akartál. Nem haboztál sokat, hamar kirántottad a kardodat. Miért lettél keresztyén? Kérlek, válaszolj nekünk egy mondatban!»

«Ezt valóban röviden és tömören megtehetem: *«És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje» (Jn 6,69). «Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia» (Mt 16,16).* Bővebben: a többi apostol és én Ővele éltünk, hallottuk Őt, megismertük Őt, három éven keresztül majdnem mindennap együtt voltunk. Ezért vagyok most egé-

szen bizonyos: Jézus valóban a megígért Krisztus! Ezért lettem zsidó létemre Jézusban hívő ember.»

Pál apostol

«Pál, tulajdonképpen miért lettél keresztyén? Farizeus voltál és teljes erőddel az isteni törvényt szolgáltad. Egy jól képzett, művelt entellektüel voltál. De Jézus Krisztust és az Ő gyülekezetét gyűlölted és a halálba üldözted híveit. Arra kényszerítetted őket, hogy megtagadják Jézust. Miért alakult aztán mégis egészen másként?»

«Azért lettem Jézus Krisztus követője, mert valami egészen rendkívüli dolog történt velem a damaszkuszi úton, amikor az ottani keresztyéneket üldöztem: *Déltájban az úton láttam, ó király, amint a mennyből a nap fényénél is ragyogóbb világosság sugároz körül engem és útitársaimat. Mikor pedig mindnyájan a földre estünk, egy hangot hallottam, amely így szólt hozzám héber nyelven: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod. Erre ezt kérdeztem: Ki vagy, Uram? Az Úr pedig így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl» (ApCsel 26,13–15).*

«Nyilvánvaló, hogy akkor ez nagy fordulatot hozott az életedben. De mondd csak Pál, miként gondolkozol erről ma? Hiszen a Krisztussal való csodás találkozás előtt teljes buzgalommal azon voltál, hogy a Jézusba vetett hitet elfojtsd. Te, mint magasan képzett farizeus egészen biztosan fényes karriert futhattál volna be.»

«Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem» (Fil 3,8). «De én mindezekkel nem gondolok, sőt még az életem sem drága, csakhogy elvégezhessem futásomat és azt a szolgálatot, amelyet az Úr Jézustól azért kaptam, hogy bizonyóságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról» (ApCsel 20,24).

János apostol

«János, miért lettetek, te és Jakab, a testvéred, keresztyének és hagyátok ott atyátok halászcsónakját és ezzel megélhetéseteket, a foglalkozásotokat? Amolyan «kemény legények» voltatok, akiket a «mennydörgés fiainak» neveztek. Az a mondás, hogy «nem szívesen húzna velük ujjat senki», jól rátok illett. Most azonban téged a

«szeretet apostolá»-nak neveznek. Ezt magyarázd meg, kérlek!»

«Szívesen: *«Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet ígéről. Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyosságot teszünk róla, és ezért hirdetjük nektek is az örök életet, amely azelőtt az Atyánál volt, most pedig megjelent nekünk»* (1Jn 1,1–2).

Egy másik fordítás ezt így mondja: *«A mi kezdettől fogva vala, amit hallottunk, a mit szemünkkel láttunk, a mit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Ígéről. És az élet megjelent és láttuk és tanúbizonyosságot teszünk róla és hirdetjük néktek az örök életet, a mely az Atyánál vala és megjelent nekünk»* (Károli).»

«Ma tehát azt állítod, hogy az élet Jézus Krisztus, és az élet, amit Ő ad, örök?»

«Pontosan, mert hiszem: *«Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal»* (1Jn 1,3).»

«János, ne haragudj, de biztos vagy benne, hogy teljesen normális vagy: úgy értem, tudod

egyáltalán, hogy mit beszélsz? Tudod, hogy ezzel a kijelentéssel Jézus Krisztust minden valaha élt ember fölé helyezed? Tudatában vagy annak, hogy olyan nagyságot tulajdonítasz neki, ami a világ minden más nagyságát magasan felülmúlja?!»

«Így is van! *«Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal»* (Jn 1,14).»

«De János, nem ragadtatod el magad túlságosan? Tudod, hogy ezzel azt állítod, hogy az ember Jézus Krisztusban az Atyát látja? Te itt nyilvánvalóan a szövetség sátorára célozol. Ott nyilvánította ki magát Isten dicsősége, és most azt állítod, hogy Jézus lenne ez a dicsőség. Ha ezt az izraeliták hallanák...!»

«Ne félj, nagyon jól tudom, hogy mit beszélek! Hiszen *«Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt»* (Jn 1,18).»

«János, kérlek, engedd meg, hogy e szavaidhoz felolvassam egy kommentátor észrevételét: *«A zsidók számára nem volt nagyobb a törvénynél. Alapjában véve az embereknek nincs nagyobb vágyuk, minthogy lássák Istent. Itt több*

van, mint a törvény. Itt van minden vágy beteljesedése: Jézus Krisztus által – Aki tökéletesen egy az Atyával és teljes léte és lénye Őreá irányul – tudunk meg minden lényegeset Istenről; általa jön mindkettő: a kegyelem és az igazság együtt. Bizonyára ezt a nézetet vallod!»

A Sikárban élő samáriaiak

A sikári samáriaiak: férfiak, nők és gyermekek, öregek és fiatalok. A hozzájuk intézett kérdés: «Miért lettetek keresztyének? Nem egy asszony beszélt rá benneteket?»

«Nem, mi nem hagytuk magunkat rábeszél-
ni, és ezt az asszonynak is világosan megmond-
tuk: *«Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője»* (Jn 4,42).

A kereszttel szemben álló százados

«Te aztán sok embert láttál kereszten meghalni és a názáreti Jézus megfeszítését is te irányítottad. Ezenkívül a te istened a római császár volt, akinek teljes mértékben alárendelted magad. A foglalkozásod, a fizetésed, az egész jövőd forgott kockán. Feltételezem, hogy századosi rangod érettséget és nagyfokú körülte-

kintést igényelt; harcedzett, tapasztalt ember voltál...»

«Igen, sok mindenhez hozzászóltam, sok embert megismertem, hős katonákat, csodálatraméltó nemes tiszteket. Láttam már sok embert meghalni, mellettük voltam utolsó órájukban, hallottam ordításukat, káromkodásukat, zokogásukat, nyöszörgésüket, de egyik sem úgy halt meg, ahogyan Jézus! Hallottam Őt imádkozni azokért, akik megfeszítették. Megfigyeltem, hogy kimondhatatlan szenvedése közepette még szólt tanítványaihoz és anyjához. Átéélhettem, amint az egyik bűnbánó latornak megígérte a mennyországot. És hallottam, amint élete végén így kiáltott: *«Elvégeztetett!»* Ki tudna közülünk élete végén ehhez hasonlót állítani? Jézus egész életére az áll, hogy Ő mindent helyesen tett és tökéletesen bevégeztetett. Ebből semmi másra nem következethetett, minthogy: *«Bizony, ez az ember Isten Fia volt!»* (Mk 15,39).»

Emberek a jelenből

Korunk emberei közül is sokan bizonyoságot tehetnek arról, hogyan ismerték meg Jézus Krisztust és milyen hatással volt az életükre:

«Ifjúkoromban az élő keresztyén közösségekről nem sokat hallottam és velük kapcsolatban nem volt tapasztalatom. Teológiát tanultam, majd pap lettem, de sok éven át voltam pap Jézus nélkül. Főleg szociális és egyéb kérdések vettek körül és ott próbáltam segíteni, ahol szükségét láttam; de csak most tudom, hogy mindezekből hiányzott a döntő élmény. Most már Jézus lett az én Uram, megtaláltam Őt, jobban mondva: Ő talált meg engem. Ezek után szolgálatomat, mint pap, egészen másként végzem: megpróbálok az embereknek Jézusról beszélni, és őket Jézushoz vezetni. Az említett egyéb kérdések iránt nem lett csekélyebb az érdeklődésem, sőt még el is mélyült, de a legfőbb törekvésem Jézus Krisztus Gyülekezetének építése, hogy ezáltal döntő szerepet vállalhassak sok más kérdésben.»¹

«23 évi házasságunk alatt sokszor voltam hűtlen a feleségemhez, de ő jobban szeret engem, mint bármikor előtte, jóllehet jelenleg börtönben vagyok. Amikor büntetésem első napjaiban egy-

általán nem láttam kiutat, semmi perspektívát, akkor véget akartam vetni mindennek. De más-ként alakult. Az Úr nem engedte, hogy elkárhozzam és szilárd hitre jutottam Krisztusban. Rög-tön írtam a feleségemnek, és arra kértem, hogy küldjön nekem egy Bibliát. Ezt meg is tette és ezt írta hozzá: «A menyegzőnkre kapott Bibliát küldöm, mert a másakra szükségem van!» Még életemben soha nem bögtém úgy, mint amikor ezt a menyegzői Bibliát olvastam. Ehhez a börtönbe kellett kerülnöm! Mert nem volt időm, amint ezt az Önök egyik traktátusának címe is mondja. De most már tudom, hogy az életben a legfonto-sabb Jézus Krisztus követése.»²

«Már negyven éve annak, hogy felismertem: vétkeztem Isten és emberek ellen, és ez az a bűn, amely elválaszt Istentől, ugyanis az igazságos, szent Istennek meg kell büntetnie a bűnt. Hogy ez az ítélet az örök kárhozatot jelenti, ez világos volt előttem. De egyben hallottam a megváltás örömmüzenetét is: aki felismeri a bűneit, megvallja az Úrnak, és hittel kéri Jézus Krisztus bocsá-natát, az megtapasztalhatja a kegyelmet és része lesz az örök életben. Istennek e csodálatos ajánlata lenyűgözött engem és hálás szívvel fogadtam el.

Ha ma visszatekintek, akkor csak csodálkozni, hálát adni és bensőmben ujjongani tudok! Utam magaslatokon és mélységeken vezetett át, sajnos a hitéletben is, amivel megszomorítottam az Urat és én magam is kárvallott lettem, de Jézus mindig jó és hű Pásztor maradt, Aki mindig is volt. Gondoskodott gyermekéről! Nehézségek között és szükségben is megvan az a mély bizonyosságunk és gyakorlati megtapasztalásunk, hogy Ő az övéit soha nem hagyja el, és sohasem jön későn, de ezt csak az érzékelheti, aki maga is átélte! Akkori döntésemet aminek következtében átadtam a szívemet és egész életemet Jézusnak soha nem bántam meg. Ellenkezőleg: nem is értem, hogy ma, amikor az értékeket szinte minden téren megkérdőjelezzük, és szó szerint a jogtalanság veszi át az irányítást, hogyan tud az ember Jézus Krisztus nélkül élni! Ám elsősorban nem a jelenről van szó, hanem a jövőről, amely a Szentírás szerint elképzelhetetlenül gyönyörű és csodálatos lesz!»

«Katolikusként kereszteltek meg és ebben a hitben nőttem fel. Isten kegyelme folytán megismertem Jézus Krisztust és elfogadtam Őt mint Megmentőmet és Megváltómat. Találtam egy kis házi közösséget, amely nagyon kedves lett számomra. Isten Igéje egyre fontosabb lett nekem

és a Biblia lett a szeretett könyvem. Az Isten Igéjét megérteni és az Úrnak tetsző módon élni ez az, amire a legjobban vágyom.»²

«Elmentem egy Sindelfingen-ben rendezett összejövetelükre, mivel az egyik páciensem, aki nem vezet autót, erre megkért és nyomatékkal hívta fel rá a figyelmemet. Az igehirdetés után Ön felhívta a jelenlévőket, hogy hitükkel és életükkel ajándékozzák meg az Úr Jézust. Számomra világos volt, hogy ez a felhívás nekem is szól és meg is tettem. Igen, Jézus azon a napon elfogadott engem és ezért tele vagyok örömmel és hálával. Orvosnőként dolgozom és munkámhoz gyakran igen sok erőre van szükségem, de most tudom, hogy Isten adja ezt az erőt nekem, még hozzá napról-napra. Ő azt is tudja, hogy mit követelhet tőlem. Most éppen két hét csendességet, nyugalmat kaptam, úgy hogy nyugodtan rácsodálkozhatom az Ő teremtményeinek szépségére, és amikor beszélhetek Ővele és kérhetem arra, hogy életem további részében szeretettel és könnyörülettel viszonyulhassak mindazokhoz az emberekhez, akik megtisztelnak bizalmukkal.»²

Ezek a bizonyágtételek egybecsengenek azzal a kijelentéssel, amit egyszer valaki a Filippi 2,9 – *«Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek*

föle, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névénél nagyobb» – alapján tett Jézusról: «Sokak számára Jézus egy alak, aki témájául szolgálhat egy szép festménynek, főszereplője lehet egy regénynek, ihletője egy szép szobornak vagy témája lehet egy dalnak. Ellenben azoknak, akik meghallották az Ő hangját, megtapasztalták bocsánatát, érezték áldásait, azoknak Ő a melegség, a világosság, az öröm, a reménység és az üdvösség; olyan barát, Aki sohasem hagy minket cserben, Aki felemel, amikor mások elgáncsoltak.»

3 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos – az Ő személyiségében

Az Ő nagysága

Az «Encyclopaedia Britannica» egyik kiadásában 20.000 szóban írták le Jézus Krisztus személyét. Ez a leírás több

helyet vesz igénybe, mint Arisztotelész, Cicero, Nagy Sándor, Julius Caesar, Buddha, Konfucius, Mohamed vagy Bonaparte Napóleon személyének bemutatása.³

Néhány történelmi személyiség kijelentése Jézus Krisztusról:

Rousseau: «Nagyobb csoda lenne egy ilyen életet, mint Krisztusé, kitalálni, mint annak valódi létezése.»

Napóleon, aki a fél Európát háborúba vitte, élete végén ezt írta naplójába: «Én a hadseregemmel és tábornokaimmel huszonöt év alatt sem tudtam egyetlen kontinenst a hatalmam alá kényszeríteni. Ez a Jézus pedig minden fegyveres erőszak alkalmazása nélkül győzedelmeskedik évszázadokon keresztül népek és kultúrák felett.»⁴

Az ismert történészt, *H. G. Wells*-t megkérdezték, hogy a történelem mely személyisége gyakorolta rá a legnagyobb befolyást. Erre azt válaszolta, hogy ha egy ember nagyságát történelmi szempontok alapján ítéljük meg, akkor Jézus áll az első helyen.

Kenneth Scott Latourette történész így ítélte meg: «Amint múlik az idő, egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy Jézusnak a történelemre gyakorolt befolyását mérve ő élte a legnagyobb hatású életet, amelyet e bolygón valaha is éltek. És ez a befolyás egyre csak növekedni látszik.»

Ernest Renan a következő megfigyelést tette: «Jézus vallási téren a legzseniálisabb személy,

aki valaha is élt. Az Ő fénye örök természetű és kormányzásának sohasem lesz vége. Ő minden tekintetben egyedülálló, semmivel és senkivel össze nem hasonlítható. Krisztus nélkül a történelmet nem érthetjük meg.»

A *Biblia* azt tanítja nekünk, hogy Jézus Krisztus nagyobb mindennél. Erre vonatkozólag a Zsidókhoz írt levélben a következő kijelentéseket találjuk:

- Jézus nagyobb minden angyalnál (Zsid 1,1–3,19);
- Jézus nagyobb Áron főpapságánál (Zsid 4,1–6,20);
- Jézus nagyobb minden ószövetségi kinyilatkoztatásnál (Zsid 7,1–8,13);
- Jézus áldozata nagyobb minden ószövetségi áldozatnál (Zsid 9,1–10,18 ill. 10,39);
- Jézus a hit szerzője és beteljesítője (Zsid 11,1–13,29).

Az Ő büntelensége

Ismered-e azt az imát, amit Jézus sohasem imádkozott. Ez a «*Miatyánk*». Ő ezt az imát tanította, de nem imádkozta, mivel nem volt erre szüksége, kivált e kérés elmondására: «*bocsásd*

meg a mi bűneinket!» Hiszen Jézus bűntelen volt, tökéletesen tiszta. Ezért sohasem volt megbánivalója; nem volt miért bűnbánatot tartania, ezért bocsánatért sem kellett könyörögnie. Mindig másokért hajolt meg, igen, még bűneinket is magára vette. És így imádkozott: *«Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.»* Jézus bűntelen volt, ezért szent és igaz.

- Pilátus felesége ezt üzenté a férjének: *«Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába...!»*
- Pilátus maga is beismerte: *«Semmi bűnt nem találok ebben az emberben.»*
- A kereszten függő egyik lator így szólt: *«...ő semmi rosszat sem követett el.»*
- A keresztfán álló százados: *«Ez az ember valóban igaz volt.»*
- Még a démonok is bizonyosságot tettek: *«Tudom rólad, ki vagy: az Isten Szentje.»*

Összefoglalva: Jézus Krisztus bűntelen volt – ellentétben minden más emberrel, vallásalapítóval, akik valaha is éltek ezen a földön.

H. Bender írta Jézusról: «A világtörténelem középpontjában áll egy személy, aki mindenképpen alkotója, mégis mindenképpen felett áll: Jézus Krisztus. Ő egészen különleges, rendkívüli személyi-

ség. Ő volt az egyetlen, aki megengedhette magának, hogy az iránta ellenséges érzületű tömeg elé álljon és feltegye a kérdést: *«Közületek ki tud rám bűnt bizonyítani?»* A tömeg hallgatással válaszolt, de ez beszédes válasz volt. Az Ő akarata teljesen Isten akaratába simult. Az Ő viselkedése teljes mértékben Isten akaratába volt ágyazva. Az Ő viselkedése teljes mértékben Istentől való volt és Istenhez igazodott. Őbenne nem volt sem törés, sem tökéletlenség.

A Róma 8,3-ban van megírva: *«Amire ugyanis képtelen volt a törvény, mert erőtlén volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor a bűn miatt tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és kárhozatra ítélte a bűnt a testben.»* (vö. 1Pt 2,22 és Zsid 4,15).

Az Ő istensége

Pasteur, a világhírű francia orvos és kutató egyszer így fogalmazott: *«Én a tudomány nevében Jézus Krisztust mint Isten Fiát hirdetem. Tudományos gondolkodásom, amely nagy jelentőséget tulajdonít az ok és okozat közötti viszonyoknak, arra kötelez, hogy ezt elismerjem. Az imádat iránti igényem Őbenne talál teljes megelégedést.»*¹

Hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, arról az Ó- és az Újszövetség számos helyen tesz bizonyosságot. A Biblia Jézust egyszerre mutatja be emberileg tökéletesnek (bűn nélkülinek) és isteniileg tökéletesnek, vö. pl. Ézs 9,5–6; Jn 1,1–2; 3,16; 8,58; Kol 1,15–19; 1Tim 3,16; Zsid 13,8; 1Jn 5,20 stb.).

A filippiekhez írott levélben ez áll Jézusról: *«mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult»* (Fil 2,6–7). Más szóval: isteni mivoltához nem ragaszkodott zsákmányként, hanem megalázta önmagát miérettünk. Egy másik helyen ezt mondja Jézus önmagáról: *«Én és az Atya egy vagyunk»* (Jn 10,30).

A Kol 1,19–20-ban ez áll: *«Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakjék»* (egy másik fordítás eképpen mondja: *«minthogy az Atya úgy látta helyesnek, hogy benne lakozzék mindaz, ami a teremtést betölti»*) *«és hogy általa békéltessen meg önmagával mindent, a földön és a mennyben, úgy, hogy békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által.»* Ehhez megjegyzésként áll ott: *«Ő az egyetlen, akiben Isten valóban lakozást vett (tehát nem egy a sok vallásalapító*

közül). Jézus az, Aki az egész mindenséget megváltotta és ezért fogja a célhoz vinni!» Ezért most összefoglalva csak imádságos szívvvel idézhetjük az Ézsaiás 46,5 szavait: «*Ugyan kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze, kivel vethetnétek egybe, akihez hasonlítanék?*»

Amennyiben kedves Olvasóm, a Biblia Jézusról mondott bizonyágtételét helyesled, ha elismered az Ő egyedülálló voltát, akkor nem az lenne a legésszerűbb, ha egy életre Jézus mellett döntenél? Mert ha Jézus mindaz, amit önmagáról állított, akkor ez épp elég ok, hogy feltétlenül keresztyén légy. Tedd meg, amennyiben még nem tetted volna meg, hogy tudatos döntéssel egész életedet átadod neki és követői közé lépsz! Hiszen ha Jézus az, akinek mondja magát, ha Ő az, akinek a Biblia mondja Őt, és amilyenek sok-sok ember megélte már, akkor mindenkinek szüksége van reá, hogy bűnbocsánatban lehessen része és bejuthasson Isten országába. Ővele megnyerünk mindent, nélküle viszont mindent elveszítünk, méghozzá örökre!

Shakespeare *Hamletje* mondta: «Meghalni – elszunnyadni – semmi több.» Ezzel szemben Pál apostol a legnagyobb bizonyossággal tudta: Nyeretek, mert «akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk» (Róm 14,8b). Azért kell mindenképpen

keresztyénnek lenned, mert Jézus Krisztus nélkül elveszítesz mindent!

*Friedrich Nietzsche*t az istentelenség nagy filozófusának nevezték. 16 évesen ezt írta egy barátjának Jézus Krisztus személyéről: «Tudom, ha nem találom meg Őt, nem találok választ az életemre.»⁵ És élete végén, amikor Jézus Krisztust továbbra is elutasította, így írt: «Jaj annak, akinek nincs hazája.»⁵

Friedrich Dürrenmatt, svájci drámaíró «A fizikusok» című művében beismeri: «Amint már félttem Őt, összetört bölcsességem és gazdagságom.»⁶ De akiben ott él Jézus Krisztus, az gazdag: «*Mert a vele való közösségben mindenben meggazdagodtatok...*» (1Kor 1,5).

4 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos – az Ő szeretetében

Az 1János 3,16 ezt írja Jézus Krisztusról: *«Abból ismerjük a szeretetet, hogy ő az életét adta értünk...»* Jézus halála a Golgota keresztyén Isten örök,

megváltoztathatatlan és megmagyarázhatatlan szeretete az elveszett világ iránt – és ezzel minden egyes ember iránt! Jézus kiontott vére a bizonyítéka Isten azok iránti szeretetének, akik

bűnöktől terheltek és Őtőle távol vannak. «Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk» (Róm 5,8).

Jézus mint Isten Fia volt az egyetlen, aki az emberek bűneiért meghalhatott, amit meg is tett. Ezt érted is tette! Hasztalan keresünk ehhez mérhető áldozatot. Az Úr önmagában a szeretet; a szeretet az Ő lényegi jellemvonása. Ő nem válhat el semmiképpen saját szeretetétől. Ez a szeretet akkor kezdődött, amikor Isten – márpedig Ő kezdet és vég nélkül való. Valaki így fogalmazott: «Isten mindenekelőtt az Ő szeretete miatt az, Aki.» *Friedrich Bodelschwing* meg ezt mondta: «Egyetlen ember sem jár e földön úgy, hogy Isten ne szeretné.» Isten, az Úr maga mondja: «Örök szeretettel szerettelek...» (Jer 31,3). Ezért nincs egyetlen ember sem a földön, akit Isten ne szeretne.

Isten egyformán szeret minden embert kivétel nélkül. Ez azt jelenti, hogy soha nem fog egyeseket jobban szeretni, másokat pedig kevésbé. *Augustinus* ezt nagyon finoman a következő szavakkal fejezte ki: «Isten minden egyes embert úgy szeret, mintha rajta kívül senki sem létezne, akit szeretetével megajándékozhatna.»

Senki nem lesz, aki egyszer majd Isten előtt állva azt állíthatja, hogy Isten nem szerette őt. Mélyen meg vagyok győződve arról, hogy ha majd az elveszettek megjelennek egykor Isten trónja előtt és meglátják az Isten Bárányát, rádöbbennek, hogy a Jézusban adott szeretetet nem fogadták el. És ha csak egyetlen bűnös volna ezen a földön, Isten az Ő határtalan szeretetében ugyanúgy megtenne mindent megmentéséért, ahogyan Jézus Krisztusban megtette az egész világért.

Ezt akarja maga az Úr Jézus is az elveszett juh példázatával érthetővé tenni: *«Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, felveszi a vállára örömben, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat. Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre»* (Lk 15,4–7).

Luther Márton Isten szeretetét az ő magas megfogalmazásában egyszer így írta le: «Isten

egy izzó kemence telve szeretettel, amely a mennytől a földig ér.»

5 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos – az Ő bocsánatában

Amit a
bűnről
tudnunk
kell

A bűn «cél-
tévesztés». Ez
annyit jelent,
hogy az em-
ber életútja
elmegey Isten
szent lénye mellett. Bűn minden olyan cseleke-
det, hajlam és állapot, ami nem felel meg Isten
szentségének. A bűn miatt Ádámból teljesen más
lény lett, romlott és hanyatló. És minden egyes

utódja örökölte ezt a bukott jelleget. Az ember eredeti tökéletessége teljesen megsemmisült. A bűn Ádámon keresztül az egész emberiségre elhatott. Csupán néhány pillantást kell vetnünk a világ napi híreire és láthatjuk, hogy mennyire eltorzult.

A bűn az ember teljes szociális rendjét tönkretette. A házastársi kapcsolatokban, a családban, a társadalomban és a népek között túlnyomórészt – és egyre fokozódó mértékben – a hűtlenség, a hazugság, az erőszak és a halál kormányoz. Az együvé tartozás érzése egyre inkább kihál, míg az ellentétek látható módon növekednek: mindenütt a civódás, a veszekedés, a háborúk. A Biblia azt tanítja, hogy az ember teljes lénye romlott, így senki sincs, aki jót cselekedne (Róm 3,10–12).

Továbbá azt is tanítja a Biblia, hogy az ember akaratában (Róm 1,28), gondolkodásában (2Kor 4,4), lelkiismeretében (1Tim 4,2) romlott, és szívében, elméjében elvakult (Ef 4,18; 2Kor 4,3–4). Igen, mi, emberek eredendően annyira romlottak vagyunk, hogy nem a magunk által elkövetett első bűn miatt leszünk bűnösökké, hanem: azért követünk el bűnt, mert bűnre hajló a természetünk. Ehhez jön még, hogy minden egyes (gondolatban, szóban és cselekedetben)

elkövetett vétket Isten bűnnek számít, és éppúgy, ahogyan az ember nem moshatja tisztára a szemet, éppoly kevéssé képes saját igyekezete által megszabadulni a bűntől.

Téves dolog azt hinni, hogy a «jó emberek» kerülnek a mennybe és a «gonoszok» a pokolba. Sem jók, sem rosszak nem mehetnek a mennybe, hanem csak azok, akik Jézus Krisztus igazságát kegyelemből kapták ajándékba és azt hit által személyesen elfogadták. Isten Igéje ugyanis félreérthetetlenül megállapítja: *«Bizony nincs olyan igaz ember a földön, aki csak jót cselekedne, és nem vétkezne»* (Préd 7,20).

Mindezek fényében talán már jobban értjük azt, hogy az embernek csak egyetlenegy igazolás adatik: nem a saját önigazolása, hanem a Jézus Krisztus által adott, amely egyetlen és igaz. Őreá való tekintettel van megírva: *«Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehérekké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehérekké lehettek, mint a gyapjú»* (Ézs 1,18). Való igaz: a Jézus Krisztus által nyert bocsánat egyedülálló, páratlan, csodálatos!

August Winning, Kelet-Poroszország egykori elnöke és melegszívű munkásvezére így tett bizonyosságot: «Krisztust nagy ívben kerültem, de

fokozatosan közeledtem hozzá. Az embereket aljasnak és rossznak ismertem meg és láttam, hogy egyetlen kivétel sincs. Nem minden ember bűnöző, ellenben mindenkinek vannak olyan gondolatai, kívánságai, vágyai, amelyek felérnek a gyilkosság bűnével. Teljesen elképzelhetetlen, hogy ilyen elvetemülten visszatérhessen Istenhez, hacsak előtte nem történik valami. Felfogtam, hogy Istennek az én bűneim miatt el kell kárhoznia engem. De látom az Ő szeretetét, amellyel életet teremtett és hiszem, hogy nem kárhoznia akar, hanem a kezét nyújtja felénk. Istennek ez a keze: Krisztus.»

«Ki olyan, mint Jézus?» címmel olvastam egyszer valahol: «Ő sohasem fárad bele; minden gondunkat és aggodalmunkat Őreá vethetjük. Ő mindig kész felsegíteni minket; mindig ugyanazzal a szeretettel szólít meg minket és hallgatja meg azt, amivel Őeléje járulunk. Nincs nagyobb név, mint «Jézus» neve. Csodálatosabb Cézárénál, hangzatosabb Beethovenénél, győzedelmesebb Napóleonénál, beszédesebb Demoszthenésznél, türelmesebb Lincolnénál. Jézus neve életet és szeretetet jelent. Jézus neve a legkellemesebb jó illat. Ki érezhet együtt úgy egy hajléktalan árvával, mint Jézus? Ki tudja az elveszett, tékozló fiút úgy visszafogadni otthoná-

ba, mint Jézus? Ki tud úgy megszabadítani egy iszákost, mint Jézus? Ki tudna egy sírokkal teli temetőt úgy betölteni a reménység fénysugarával, mint Jézus? Ki tudna egy utcalányból királynőt formálni Istennek úgy, mint Jézus? Ki foghatná fel az emberi könnyeket korsójába úgy, mint Jézus? Ki vigasztalhatna bánatunkban úgy, mint Jézus?»

Egyes emberek gonosz tetteiket megpróbálják jó cselekedetekkel kiegyenlíteni, de ez mit sem segít rajtuk. Mások a legkülönbözőbb vallásos lelkigyakorlatokkal kísérlik meg lelküket tisztára mosni, ami szintén nem járhat sikerrel. Megint mások öngyilkosságba menekülnek, mivel kétségbeesett lelkiismeretük behajszolja őket. De ettől sem lesznek szabadok, hiszen a lélek él és gyötrődik tovább.

Csak az Emberfiának, Jézus Krisztusnak van hatalma, hogy a bűnöket megbocsássa ezen a földön (Mt 9,6). Mert Ő, mint Isten Fia, igazként és büntelenként nem Ádám magjából született, hanem Isten Szentlelke által lett emberré, Aki minden ember minden bűnét képes magára venni.

Amint az első Ádám által minden ember bűnössé lett és bűnben született, úgy lesznek Jé-

zus által, az «utolsó Ádám» által – amint Őt a Szentírás nevezi – igazak azok, akik hisznek Jézusban (Róm 5; 1Kor 15,45–48). Amint Ádámban a bűn reánk szállt, úgy szabadulunk meg attól Jézusban, s azok már nem fognak minket vádolni! Ezzel Jézus utunk előkészítője, azaz az Isten országába vezető út lett.

Péter a zsidó vezetőknek ekképpen mondta győzedelmesen, ami később mindenkire vonatkozott:

«Az Isten őt fejedelemmé és üdvözítővé emelte fel jobbjára, hogy megtérést és bűnbocsánatot adjon Izráelnek» (ApCsel 5,31). Az Apostolok Cselekedetei 10,43-ban ez áll: *«Róla tesznek bizonyágot a próféták mind, hogy aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer.»*

Mikeás volt az egyike ezeknek a prófétáknak. Mélységes istenfélelemmel kiáltotta: *«Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad»* (Mik 7,18). Aki teljes mértékben átadja magát az Úr Jézusnak, az megtapasztalhatja az Ő megbocsátásának teljes kegyelmét!

Jézus, Te mennyire *más vagy*

Kiálltál a házasságtörő asszony mellett,
amikor mások eltávolodtak tőle.

Betértél a vámszedőhöz,
amikor mások megbotránkoztak rajta.

Magadhoz hívtad a gyermekeket,
amikor mások el akarták őket küldeni tőled.

Feloldoztad Pétert,
amikor ő megátkozta magát.

Dicsérted az áldozatot hozó özvegyet,
amikor mások észre sem vették.

Elkergetted az ördögöt,
miközben mások csapdájába estek volna.

Megígérted a latornak a mennyek országát,
míg mások a pokolba kívánták őt.

Elhívtad Pált követődnek,
míg mások félték tőle mint üldözőjüktől .

Elfordultál a dicsőségtől,
amikor mások királlyá akartak tenni téged.

Szeretted a szegényeket,
miközben mindenki a gazdagságot hajszolta.

Betegeket gyógyítottál,
míg mások már lemondtak róluk.

Hallgattál,

miközben vádoltak, gúnyoltak és ostoroztak.

Meghaltál a kereszten,

amíg mások a Páska-ünnepet ünnepelték.

Magadra vetted a bűnöket,

míg mások a kezeiket mosták tőle.

Feltámadtál a halálból,

míg mindenki úgy vélte, mindennek vége.

Jézus, köszönöm Neked, hogy Te vagy!

(Szerzője ismeretlen)

A különböző vallások tanácsokat adnak, az étellel kapcsolatban elméleteket és szabályokat ajánlanak és állítanak fel, de senki sem képes megváltást ígérni, amely csak a legcsekélyebb mértékben is hasonlítható volna az Úr Jézus mindent átfogó megváltói művéhez.

6 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos – az Ő Igéjében

Philip Schaff történész írja többek között Jézusról: «...Az élet szavait mondta ki úgy, mint azt még soha előtte és utána senki. Ezzel olyan hatást ért el,

amilyet még egyetlen szónok vagy író sem ért el. Anélkül, hogy Ő maga egyetlen sort is írt volna, több tollat mozgatott meg és több anyagot szolgáltatott prédikációkhoz, beszédekhez, viták-

hoz, tanításokhoz, műalkotásokhoz és dicshimnuszokhoz, mint az ókori és modernkori nagy emberek teljes serege.»⁵ Valaki más így nyilatkozott Jézus szavairól: «Ezek egy tökéletes ember szavai, amelyeket ha egyszer kimondott, nem csengenek le, nem halkulnak el. Ellenkezőleg, hangjuk egyre erősödik. Korunk is visszhangozza őket és még ma is emberi szíveket mozgat meg. Az Ő evangéliuma, mint Isten ereje (görögül: dűnamisz, lásd: dinamit) (Róm 1,16). Jézus soha nem mondott egyetlen üres szót sem. Nála a legrövidebb szónak is kötömbhöz hasonló súlya van; alapokig hatol, becsapódik és visszhangot kelt.»

A Jelenések könyve 19. része leírja Jézus visszajövetelét. Többek között azt mondja, hogy az urak Uraként és királyok Királyaként fog visszajönni. Ezzel kapcsolatban mondja ezt is: «...és vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje» (Jel 19,13).

Jézus maga megjövendölte, hogy az Ő evangéliuma a föld legvégső határáig el fog jutni, s ez mind a mai napig folyamatban van (Mt 24,14). Ezt Jézus akkor mondta, amikor csupán tizenkét bukott apostolt látott maga előtt. Tudta, hogy egyikük elárulja, a másik pedig megtagadja és szinte mindegyik el fog menekülni félelmében.

Hogyan jelenthetett ki Jézus ebben a helyzetben ilyen próféciákat? Csakis úgy, hogy Ő maga az igazság, és megvan a hatalma ahhoz, hogy gondoskodjék próféciáinak beteljesedéséről.

Napóleon élete végén elismerte: «Idő előtt meghalok, és testem visszaadatik a földnek, hogy férgek étke legyen. Ez a nagy Napóleon előtt álló sors. Mily hatalmas a különbség az én mélységes nyomorúságom és Krisztus örök országa között, amelyről prédikáltak, amelyet szerettek, dicsőítettek és az egész földön terjesztettek.»⁴

Jézus Krisztus megígérte, hogy Gyülekezeten a pokol kapui sem győzedelmeskedhetnek (Mt 16,18). Királyságok, világbirodalmak, hatalmi blokkok tűntek el, számos közülük ellenséges volt a keresztyénekkal szemben, de mégsem tudták megsemmisíteni azt; ellenkezőleg, még inkább növekedett. Gondoljuk csak meg, hogy Jézus ezeket az ígéretekkel akkor tette, amikor még egyáltalán nem létezett a Gyülekezet. Hogyan tudhatta tehát, hogy a Gyülekezeten még a pokol kapui sem győzedelmeskedhetnek? Mert Jézus végtelenül több, mint csupán egy ember!

Jézus megjövendölte Jeruzsálem lerombolását és a zsidóknak a népek között való szétszó-

rattatását, de éppúgy az Ő visszajövele előtti helyreállításukat is (Lk 21,24). A mi nemzedékünk tanúja lehetett a zsidó állam újbóli létrejöttének. Jézus azt is megprófétálta, hogy a zsidó nép nemzeti identitása az évszázados szétszóratás ellenére sem fog megszűnni (Jer 31,36; Mt 24,34).

Joachim Langhammer írja: «Izrael élő csoda. Olyan nép, amelyet négyezer év óta minden nép gyűlöl, harcol és háborúzik ellene és pusztítja – de nem lehet megsemmisíteni. Ellenkezőleg! Nincs a földön még egy nép, amely jelenleg olyan erősen állna a világtörténelem középpontjában, mint Izrael népe!»⁶

Jézus mondta: «Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el» (Mk 13,31). Az Ő szavai kősziklaként állnak a hullámverésben! Az Ő Igéjével szembeni évezredes ellenségeskedés mit sem változtatott ezen.

Az Úr Jézus szájából a Márk 13-ban elhangzott fenti mondathoz csatlakozik értelemszerűen egy bibliai kommentár: «Amennyiben ez az igevers nem igaz, akkor a kijelentéstevő nem-hogy nem szent, hanem a világ legnagyobb bolondja. Ellenben ha igaz, akkor Jézus mindaz, aminek kijelentette magát: Teremtő, minden idők

Ura, Isten Fia és ezzel maga Isten. Belátta a fénylő nap és a keringő égitestek univerzumát és kijelentette, hogy mindezek elmúlnak. De a haldokló napon és szétrobbanó csillagvilágokon túl az Ő szavai soha nem fognak elmúlni. Hogyan vonhatja ki magát e kijelentés alól a férgecske ember?»

Baron von der Ropp, mérnök és geológus írja: «Jézusnak e szavai: *«Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön»*, arra indítottak engem, hogy az egész világtörténelmet áttanulmányozzam. Feltűnt, hogy Krisztus ebben magasan a legbefolyásosabb személyiség. Kutatásom az a felismeréssel végződött, hogy a régi és új korok Őbenne találják meg valódi értelmüket, hogy Ő a kulcsa a történelem folyásának, mondhatnánk: Őnélküle semmilyen felismerhető értelem nincs az egésznek.»¹

A Messiásra vonatkozó *ószövetségi próféciák* beteljesedése is Jézus Krisztus. Így az Ő megjelenése előtti mintegy 1200 év alatt többek között ezek a jövendölések születtek:

- hogy Ő Júda törzséből fog eljönni (1Móz 49,10);
- hogy Dávid házából származik (Ézs 11,1; Jer 33,21);
- hogy egy szűztől születik (Ézs 7,14);
- hogy egy Betlehem nevű kis faluban jön a vi-

lára (Mik 5,1 2); • hogy áldozati halált hal majd (Ézs 53,1 12); • hogy keresztre feszítés folytán vesztí életét (Zsolt 22,1 21); • hogy feltámad a halálból (Zsolt 16,8 11; Ézs 53,10 12); • hogy vissza fog térni a földre (Zak 14,4); • hogy meg fog jelenni az ég felhőiben (Dán 7,13).

Összesen 330 meglepően pontos és rendkívül differenciált prófécia van Jézus első eljövetelére vonatkozóan, amelyek szó szerint, ellenőrizhetően beteljesedtek.

Ilyen jövendöléseket ill. prófeciákat hiába keresünk más nagyságokkal kapcsolatban. Így például a legcsekélyebb jövendölés sincs arról, hogy Mohammed próféta vagy Buddha valaha is visszajönne. Mivel ezek az ígéretek csakis egyetlenegy valakire vonatkozhatnak. Nagy részüket már beteljesítette és a még fennmaradókat is ugyanilyen mértékben meg fogja valósítani: Jézus Krisztus, a názáreti, az élő Isten Fia!

A világtörténelemben rajta kívül senki sem támaszthat ilyen igényt önmagával szemben. S Ő, ez az egyedülálló, páratlan és csodálatos Úr szól hozzád, kedves Olvasóm: *«Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el»* (Jn 6,37). Hová és kihez mehetnénk, ha nem Őhozzá?

7 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos – *abban, amit az övéivel és az övéiért tesz*

Csupán a félreértés és az önámítás elkerülése miatt az alábbiakban azt a kérdést kell tisztáznunk, hogy ki tartozik az övéihez, ki számíthatja magát közéjük. A Biblia egészen világos választ ad erre.

A feltámadott Úr mondja: *«Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a han-*

gomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem» (Jel 3,20).

«A kik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében» (Jn 1,12).

«Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban» (1Jn 5,12).

Aki tehát tudatosan dönt úgy, hogy Jézust a szívébe és ezzel az életébe fogadja, akinek Ő tulajdona – akinek felette rendelkezési joga van – és ezzel az övéi közé tartozik. Az ilyen ember Isten gyermeke. Te már az vagy? Mert ha nem, akkor ezt a döntést még ma meg kellene hoznod (lásd a 10. fejezetben a 75. oldalon), mert minden Őnélküle eltöltött nap egy nyomorúságos, elvesztegetett nap! Aki Jézus tulajdona, az megtapasztalhatja Őt a mindennapokban. Akkor nemcsak csodálatos reménysége van a jövőre vonatkozóan, hanem végtelen gazdagságot magában rejtő jelene is.

Aki az Úr Jézus mellett dönt ill. döntött, annak az életében hatalmas dolgok történnek:

1. Istenhez való viszonya nem a bűnös és bírāja közti viszony többé, hanem olyan, mint a gyermek és atyja közötti viszony: *«Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt»* (1Jn 3,1).

2. Istennek gyermekei a mennyei Atya szeretetei. Irántuk tanúsított szeretete nem ingatag, bizonytalan, hangulatoktól függő szeretet, hanem örök szeretet. Ha reggel felnyitod a szemed, este mielőtt álmra szenderülsz, első és utolsó gondolatod ez lehet: *«Isten elfogadott engem, és örök szeretettel szeret.»* Hogy mily átfogó ez a szeretet, az a Róm 8,38–39-ben áll: *«Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.»*

3. Teljesen új álláspontra jutottál, mivel új emberré lettél. *«Még egyszer újratekdeni»*, ez sok ember vágya. Nos, önmagunk Jézusnak való átadásával ez lehetséges: *«Ezért ha valaki*

Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre» (2Kor 5,17).

4. Naponta Jézus Krisztus elé viheted gondjaidat, nehézségeidet, minden kívánságodat imádságban: *«Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban» (Fil 4,6–7).* Ki más tehetne Jézuson kívül neked ilyen ajánlatot?

5. Tudatában lehetsz annak: van Istened, aki hű és az is marad, aki teljesíti ígéreteit. A cél elérésének garanciája nem benned, hanem Őbenne van. A jó és rossz napokban is teljes bizalommal lehetsz iránta. Ő nem fog téged cserbenhagyni: *«Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára» (Fil 1,6).*

6. Bizonyos lehetsz afelől, hogy a múlt minden kisebb-nagyobb, enyhe és súlyos bűne eltöröltetett, amennyiben ezt őszintén beismerted és azokért bocsánatot kértél. Ezáltal a tökéletes megbocsátás által minden okkult és démoni megkötöttségtől is megszabadulhatsz. Et-

től kezdve nem az ördög igénye és igézete, hanem Jézus uralma alatt állsz: *«Eltörölte a követelésével minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára. Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaszkodott rajtuk»* (Kol 2,14–15). A Károli-fordítás a 15. verset ekképpen fejezi ki: *«Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtok abban.»*

Ha azután, hogy Isten gyermeke lettél, valamilyen módon vétkezel – ami felér egy szerencsétlenséggel – akkor ez bár szomorú vereség ugyan, de mégsem kell kétségbe esni! Ha nem inkább meg kell bánni ezeket a botlásokat és kérni kell Jézus Krisztus bocsánatát, majd tekintetedet Őrajta tartva mehetsz tovább előre: *«Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus»* (1Jn 2,1).

7. Értelmet nyer az életed! Sok ember egész élete során keresi annak értelmét. Az élet valódi értelme abban áll, hogy Istent és az Ő Fiát, az Úr Jézus Krisztust felismerjük, felhőtlen közösség-

ben éljünk Ővele és részünk legyen az örök életben: *«De tudjuk, hogy eljött az Isten Fia, és képességet adott nekünk arra, hogy felismerjük az Igazat; és ezért vagyunk az Igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet»* (1Jn 5,20).

8. Az az ember, aki Jézust befogadta az életébe, bizonyos lehet az örök üdvösségében: *«Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van»* (1Jn 5,13).

9. Akinek van belső közössége Jézus Krisztussal, az tudatában lehet annak is, hogy az Úr ad erőt a mindennapok kisebb-nagyobb aggodalmainak és megpróbáltatásainak legyőzéséhez. Az ilyen ember nincs többé kizárólag a saját természetes erejére és tehetségére utalva, mivel meg van írva: *«Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi»* (Ézs 40,29).

10. Az Úr békét és örömet is ajándékoz! Egy keresztyén élete semmiképpen nem unalmas, amint azt egyesek gondolják. Ellenkezőleg, a Jézusba vetett hit és az Ő gyakorlati követése érdekessé teszi az életet: az ember hittapasztalatokat gyűjt, megélheti Isten félelmét a mindennapokban! Az Úr ezt a békét és ezt az örömet ígérte nekünk: *«Békességet hagyok nektek:*

az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen» (Jn 14,27). «Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljessé legyen» (Jn 15,11). Igaz és az is marad, amit Jézus mond: «A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson: én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek» (Jn 10,10).

És most megkérdezlek, kedves Olvasóm: szerinted nem érdemes keresztyénnek lenni?!

Az mindenesetre csalóka végkövetkeztetés lenne, ha úgy vélnénk, hogy egy keresztyén útja rózsaszirmokkal felhintett, mindennap csupa napsütés, gondok, problémák nem léteznek és minden olajozottan gördül. Nem, az igazság az, hogy egy keresztyén élete, amely Jézus megalakítások nélküli követésében telik, igen megpróbáltatott és támadásokkal teli is lehet.

Isten gyermekeinek nem jár automatikusan védelem a fájdalmak, betegségek, szenvedések és az úgynevezett sorscsapások ellen. Azonban a nehéz idők elviselhetők, mivel bizonyosságunk van arról, hogy bármi történik, semmi sem kérdőjelezheti meg Isten ígését.

A legbizonyosabbak vagyunk abban, hogy életünk az Ő kezében van, s hogy átvezet minket a válságokon. És ebből kifolyólag élő reménységünk van. Az a tudat, hogy nem a nehézség az utolsó, amelyben részünk lesz, hanem az azután következő dicsőség, erőt, nyugalmat és elrejtettséget ad! Ezért érdemes keresztyénnek lenni.

8 Jézus: egyedülálló, páratlan, csodálatos – az Ő visszajövetelében

Az Úr Jézus önmagáról beszél, amikor ezt mondja: *«Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége.*

Úgy van. Ámen. Én vagyok az Alfa és az Ómega így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható» (Jel 1,7–8). Jézus Krisztus az örökkévalóságtól fogva

Isten, Ő emberként volt ezen a földön és meghalt a kereszten, de feltámadott a halálból és vissza fog jönni. Erről a visszajövetelről beszél már prófétikus módon az ezráhi Étán a 89. zsoltár 7. versében: «*Mert ki van a fellegekben, aki egy sorba állítható az ÚRral? Ki hasonló az ÚRhoz az istenfiak között?*» Jézus pedig vissza fog jönni először csak azokért, akik hisznek Őbenne, hogy maga mellé vegye őket a mennybe (vö. Jn 14,1–6). Röviddel később látható módon fog megjelenni és dicsőségben jön el erre a földre megítélni a világot és felállítani az Ő birodalmát. Világtörténelmünkben minden e legmagasabb cél irányába halad: Jézus Krisztus visszajövele felé.

Jézus jövőjéről írja *Dr. Theo Lehmann*: «Jézus nem azok közé tartozik, akik egy ideig itt vannak közöttünk, majd eltűnnek a történelem kódében. Az Ő neve nem tartozik azok neve közé, akik minden újságban szerepelnek és néhány évvel később a feledésbe merülnek... Ő az első, a világ teremtője – és Ő az utolsó. Ha már mind eltűntek az istenek, bálványok, rendszerek és világnézetek, hatalmas gondolatok és óriás épületek építői, száműzetési helyek létrehozói, ha már mindannyiuknak lejárt az ideje, ha már elvesztették hatalmas rangjukat, ha már lezuhantak magas lovukról és emlékművük talapzatáról, ha elporlad-

tak, ha feledésbe merültek, eltűntek, elsüllyedtek, ha már az egész világ elsüllyedt: Jézus Krisztus az utolsó. Az egykoriak isteneivel, a maiak bálványaival nem fogsz többé találkozni. Ellenben Jézussal találkozni fogsz. Ő ott áll a történelem végén, a te életed történetének végén is!»⁷

Az Apostolok cselekedetei 10,42-ben ez áll Jézus Krisztusról: *«És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírója élőknek és holtaknak.»* Ez nem jelent mást, mint: eljön a pillanat, amikor minden embernek ott kell állni Őelőtte, az egyedülálló, páratlan és csodálatos Úr előtt – azoknak, akik örökre megmentettek és azoknak, akik a Jézusban rejlő üdvösség isteni ajánlatát elutasították, az örökre elveszetteknek is. Ezért kellene, hogy Te is mindenképpen keresztyén légy és ne tanúsíts iránta ellenállást! Ez nemcsak hogy céltalan lenne, hanem neked is nagy kárt okozna!

Pál egy jó ideig megpróbált harcolni Őellene, de amint találkozott Jézus Krisztussal, erről ezt olvassuk: *«Mikor pedig mindnyájan a földre estünk, egy hangot hallottam, amely így szólt hozzám héber nyelven: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod»* (ApCsel 26,14).

Albrecht, a német bibliafordító ezt az igeverset úgy magyarázza, hogy itt egy a görög nyelvben honos szólásmondásról volt szó. Itt az ember a csökönnyös igavonó állatra gondol, amely még nagyobb fájdalmakat okoz önmagának, ha az ösztökébe rugdos. A kifejezés értelme: «Hiába próbálsz nekem ellenállni.»

Eljön a nap, amikor a Biblia következő kijelentése szó szerint beteljesedik: *«Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére»* (Fil 2,9 11).

Látod, kedves Olvasóm, Jézus ebben is egészen egyedülálló, hogy Ő nem húzódik félre a bűnös elől. Nem fordul el az embertől, hanem odafordul hozzá. Hiszen ezért jött el a földre, halt meg és támadt fel. Ő mindennél jobban szeret Téged és teljes szeretetével közeledik feléd. Egyedül Ő rendelkezik azzal a hatalommal, hogy megbocsássa bűneidet, hogy bevigyen az Ő birodalmába és megajándékozzon az örök élettel. Nem akarsz ma megragadni az Ő kinyújtott kezét?!

9 Jézus: egyedülálló, összehasonlíthatatlan, csodálatos – *az Ő mennyei jutalma Isten gyermekeinek*

Isten
gyermekei
az Ő di-
csőségé-
hez ha-
sonló
mennyei
testet
fognak
kapni

Mi jelenleg esendő, halandó testben élünk, kitéve öregedésnek, betegségnek, végül pedig a halálnak. Testünk korlátok közé szorított; bűnnel

megpecsételt. Az elragadtatás napján (vagy ha nem éljük meg az elragadtatást, a halottainkból való feltámadáskor), az Úr az övéinek mennyei testet ajándékozik. *«Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül, aki az ő dicsőséges testéhez hasonlónak változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel maga alá vethet mindeneket»* (Fil 3,21).

Nekünk – micsoda kiváltság, mekkora dicsőség! – elhívásunk van arra, hogy részesüljünk *«...a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségében»* (2Thessz 2,14). Testünk az Ő dicsőséges testéhez fog hasonlónak válni. Ez nem azt jelenti, hogy az Úr Jézus istenségével leszünk egyenlők, csak azt, hogy hasonlók leszünk Őhöz. Minden bizonnyal eltérő módon fogunk kinézni, de külön, egyéneként felismerhetőek maradunk. Ez az új test nem válik többé romlandóvá, hanem a legjobban alkalmazkodik majd a mennybéli körülményekhez.

Isten gyermekei Isten örököseivé válnak

Az, hogy mi valóban Isten örökösei vagyunk, az Efézusi levél 1,18-ban van megírva: *«és világoztassa meg lelki szemeteket, hogy meglássák»*

tok: milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között.» Az örök mennyei hazában, az angyalok között válik teljesen nyilvánvalóvá, hogy a Jézus Krisztusban hívők Isten gyermekei. És mint Isten gyermekei az egész mennyei birodalomban Isten dicsőségének a részesei leszünk! Mindez meghaladja a mi földi elképzeléseinket. Ennél nagyobb dolog nem létezik!

Kedves Olvasóm, ha most befogadtad Jézus Krisztust a szívedbe és Őt szeretnéd mindenben követni, akkor – amint az előzőekben olvastad – részesülni fogsz mindabban, amivel Isten rendelkezik! Más szavakkal: részesülsz a mennyei birodalom dicsőségének ragyogásában, és minden másban, ami ott létezik!

Isten örökösének lenni azt jelenti, hogy többé semmiben sem lesz hiányunk. A mennyben csak szépség, öröm és magasztalás lesz. A Biblia ezzel kapcsolatban a Jelenések 21. és a 22. fejezetében leírja a mennyei birodalmat:

Az utcák színtiszta aranyból lesznek, olyanok, mint a tiszta üveg. Ilyen pompát el sem tudunk képzelni.

A város falának alapkövei a legértékesebb drágakövekkel vannak díszítve, a tizenkét kapu

mindegyike egy-egy gyöngyszemből készült, amelyek olyan nagyok, hogy felérnek egy városkapuval.

Az Isten és a Bárány trónusából fog az élet vízének folyója eredni, amely ragyogó, mint a kristály.

A mennyei birodalom dicsőségével kapcsolatban egyszer valaki azt mondta: «Fizetni semmiért nem kell majd, de mindenben részesülünk nemcsak egy pillanatig vagy néhány percig, hanem az egész örökkévalóságon át.» Miért? Mert Jézus Krisztus kifizette helyettünk az adósságot, megváltott minket vére által! Jézus Krisztus Golgotán kiontott vére által van bemenetelünk a mennyei birodalomba (Zsid 10,19–20).

Isten gyermekei ott fognak lakni,
ahol Isten és Jézus Krisztus
otthona van

Az Úr Jézus azt mondta nekünk: «Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy

ahol én vagyok, ott legyetek ti is» (Jn 14,2–3). Tehát majd egyszer mi is ott fogunk lakni, ahol maga Isten lakik. Az Atya mennyei házának leírására minden emberi képzelet kevésnek bizonyul. Amit bizonyosan tudunk, az a következő:

A mindenható Isten és a Bárány maga a város építője. A Zsidókhoz írt levél 11,10 alapján Ő a város *«tervezője és alkotója»*.

Ez a mennyei otthon azért olyan kimondhatatlanul szép, mert nem érintette emberi kéz, hanem maga a mindenható Isten építette (2Kor 5,1).

Ennek a mennyei otthonnak nem lesz szüksége mesterséges vagy természetes világításra. Nem függ többé a naptól és a holdtól, mert Isten és a Bárány dicsősége fogja beragyogni (Jel 21,23).

Ebben a mennyei otthonban örökre lesz elég hely azoknak, akik Jézus Krisztusban hisznek.

Örökkévalóságra lesz szükségünk, hogy a menny minden helyét bejárjuk, mindig újabb és újabb részét fedezzük fel.

Isten gyermekei örökké tartó, soha véget nem érő ünnepségen fognak részt venni közösségben Istennel, az Atyával és az Úr Jézus Krisztussal.

Erről a csodálatos ünnepről azt olvashatjuk a Jelenések 21,3-ban, hogy: *«Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük.»* Mivelhogy az Isten ott lesz az emberek között, ezért kimondhatatlan boldogság és öröm fog uralkodni. Sem a világ egyetlen kívánsága, se szomorúság, se bánat nem lesz többé (Jel 21,27).

A mennyországot a menyegzővel hasonlítja össze a Biblia. Ez a jelképe az ünnepek ünnepének.

János evangéliuma 16,20.22.24 arról ír, hogy minden bánat megszűnik, a szomorúságot vígaság váltja fel, és az örömnél soha nem lesz vége.

Péter apostol a következőket írja: *«Őt szerettitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek»* (1Pt 1,8).

Ennek fényében már jobban értjük Jézus szavait is: *«...inkább annak örüljétek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben»* (Lk 10,20b).

A mennyben minden bizonnyal lesznek az érzékszervek számára is élvezetek. Így értelme-

zem legalábbis az 1Kor 2,9 szavait: *«Hanem hirdetjük, amint meg van írva: «Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett», azt készítette el az Isten az őt szeretőknek.»*

A mennyország túlkínálatban való teljes élet! A hiány mint olyan, ismeretlen, abszolút semmit sem lehetne hozzátenni vagy azon javítani. Az unalom is ismeretlen kifejezés lesz, mivel a menny tökéletes, végtelen és tartalmas életet kínál.

Isten gyermekei előtt a mennyben nem lesznek többé nyitott kérdések

Minden kérdés megválaszolásra kerül, minden «miért» el fog némulni. Jézus mindenen áthatoló fényében mindent meg fogunk látni és meg fogunk érteni. A legcsekélyebb kétség sem lesz többé jelen. Az Úr Jézus oly vigasztalóan mondja: *«Így most titeket is szomorúság fog el, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veheti el tőletek: és azon a napon nem kérdeztek értőlem semmit. Bizony, bizony, mondom néktek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek»* (Jn 16,22–23). Hirtelen meg fog-

juk érteni, hogy minden a mi javunkra szolgált és hogy egyes nehéz utak is a mi üdvösségünk érdekében adódtak.

Isten gyermekei a mennyben a koronázás és az együttműködés helyén

Mindennek, amit mi, mint Isten kegyelme által megváltott gyermekeként az Úr Jézus nevében teszünk, örök dimenziói vannak. Mindazoknak a részére, akiknek kedves az Ő megjelenése «*eltételezett... az igazság koronája*» (2Tim 4,7–8). A Biblia *hervadhatatlan koszorúról* (korona) is beszél (1Kor 9,25), a *dicsőség koronájáról* (1Pt 5,4), valamint az *élet koronájáról* (Jak 1,12).

Dániel prófétánál azt találjuk, hogy akik sokakat az igazságra vezettek és részt vettek az evangélium terjesztésében, fényleni fognak, mint a csillagok örökké (Dán 12,3). Valamint az Úr Jézus mondja a Mt 13,43-ban: «*Akkor majd az igazak fénylenek Atyjuk országában, mint a nap. Akinek van füle, hallja!*» A Szentírás arról is szól, hogy mindenki aki az Úré, örökkön örökké Ővele együtt fog uralkodni (Jel 22,5).

Isten gyermekei a mennyben a tökéletes szeretet színhelyén lesznek

A Biblia azt mondja, hogy a szeretet sohasem szűnik meg (1Kor 13,8.13). Mert a mennyben azzal élünk majd közvetlen közösségben, Aki a szeretet és egész személyiségében azt testesíti meg. A gyűlölet és ehhez hasonlók a mennyben ismeretlenek lesznek. Egyes egyedül a szeretet fog kormányozni, és így mindenki mindenkire szeretni fog.

A menny olyan hely, ahol sok dolog nem lesz már

Nem lesznek többé könnyek, hiszen Isten az övéinek letörli minden könnyét (Jel 21,4).

Nem lesznek többé álmok. Földi életünk sok-sok álomból és fantáziálásból áll. Az ember álmodozik álomállásról, álomnyaralásról, álomstrandról, álompartnerről, álomesküvőről. Mindezek az álmok és vágyak nem lesznek többé, mivel a mennyei valóság és a dicsőség magasan felülmúl mindent.

Nem lesznek többé tengerek (Jel 21,1). A tenger mindig a nyugtalanság képe, a nemzetek nyugtalanságának, saját szívünk háborgásának,

a démonizált emberiség nyughatatlanságának képe. A mennyben minden megnyugszik és az örök béke fog uralkodni.

A mennyben nem lesz többé szenvedés sem, nem lesz gyász, jajkiáltás, fájdalom, sem félelem (ezek különböző bibliafordítások kifejezései a Jel 21,4-ből). Átok sem lesz többé (Jel 22,3); sem éjszaka (Jel 22,5) és a halál is végleg megszűnik (Jel 20,14; 21,4).

Nem lesz soha többé úgy, amint volt! Isten mindent újjá fog tenni, méghozzá tökéletesen újjá. Ennél fogva a mennyben soha nem létezett dolgok lesznek (Jel 21,4–5):

A mennyből nem lesz többé kiűzetés, hiszen az azok végérvényes lakhelye, akik hisznek Jézusban. Minden dicsőség örökkön örökké megtapasztalható lesz: *«(újjászületni) arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra»* (1Pt 1,4). Nekünk, embereknek a menny a legmagasabb cél, elhivatottság.

A menny egyben bűn nélküli hely is. Ezért senki nem fog bűneivel a mennybe jutni: *«tisztátalanok pedig nem jutnak be oda, sem olyanok, akik utálatosságot vagy hazugságot cselekszenek: hanem csak azok, akik be vannak írva a*

Bárány életkönyvébe» (Jel 21,27 vö. a 8. verssel is).

Amint a mennyország csodálatos valóság, úgy ellentétben vele, a pokol is szörnyű valóság. Jézus igen gyakran beszélt a pokolról. A pokol az a hely, ahol mindazok, amiket a fenti, nem teljesen kielégítő szavaimmal kívántam bemutatni, nincsenek meg; az Istentől való elszakítottság helye és mindazon dolgoktól, amit Ő azoknak ajándékoz, akik Jézus követői. A pokol mindazok szenvedésének helye, akik nem nyertek bűnbocsánatot Isten Báránya vérének elfogadásával.

Jézus Krisztus az egyetlen nagy megváltó, aki érettünk szenvedett, hogy nekünk bejutást biztosítson a mennybe és kezeskedjen ezért. Csak annak lehet bejutása Isten országába, aki Őbenne hisz és összes bűnével együtt átadta neki az életét.

Valaki feltette a kérdést: «Miért szaladunk szanaszéjjel a világba az örökélet elől, ha félünk a haláltól? Miért menekülünk az igazság elől, ha elégünk van a hazugságból? Miért maradunk görbe utakon, ha a bűn kerülőújtjai a romlásba visznek? Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet. Aki Jézus ellen van, annak nincs jövője. De

azok az emberek, akik hagyták elhívni magukat Jézus Krisztustól az Ő követőinek, csodálatos kilátásaik vannak a jövőre nézve. Az ő Uruk visszajön! Hitben új eget és új földet látnak!»

És most utoljára mondom: érdemes keresztyénnek lenni! És a legnagyobb szeretettel, utoljára kérdezlek: nem akarsz most konkrét döntést hozni és Jézust a szívedbe és az életedbe befogadni?

10

Hogyan válhatsz keresztyénné – még ma

Most fordulj imában az Úr Jézushoz úgy, ahogy vagy. Mondd el neki, hogy

mostantól fogva hiszel Őbenne és kérd, hogy bocsássa meg bűneidet.

Kérd Őt arra, hogy költözzön be a szívedbe. Mondd el neki, hogy mostantól fogva Ő lesz éle-

ted ura és tanítója. Kérd Őt arra, hogy legyen életed személyes vezetője.

Köszönd meg az Úr Jézusnak, hogy érted is, a te bűneidért is meghalt a golgotai kereszten. Adj hálát neki azért, mert feltámadt a halottakból, hogy neked örök életed lehessen. János evangéliuma 1,12-ben az van megírva, hogy *«Akik pedig befogadták (Jézus Krisztust), azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében»*. Fogadd el hálával a megváltás kegyelmét!

Tegyél bizonyosságot a hitedről mások előtt is. Olvasd naponta a Bibliádat, és olyan emberekkel keress közösséget, akik szintén Jézus Krisztusban hisznek.

Ha lelkigondozásra van szükséged vagy kérdéseid vannak, fordulj hozzánk bizalommal. Ha kéred, szívesen küldünk további információs anyagot, ami téged nem kötelez velünk szemben semmire. Töltsd ki a válaszoldalt és küldd el a megadott címre.

Norbert Lieth

A szerző 1955-ben Németországban született. Jézus Krisztus melletti személyes döntése után nem sokkal, feleségével együtt az Éjféli Kiáltás Misszióhoz került. Montevideóban (Uruguay), a bibliaiskola befejezése után a fiatal házaspár dél-amerikai misszióbázisok alapjainak megteremtésén dolgozott.

Tíz éve szólította őket a szolgálat Európába. Norbert Lieth ma az Éjféli Kiáltás Misszió Pfäffikonban (Svájc) lévő központjának munkatársa. Legfontosabb feladata az igehirdetés. Svájcön kívül Európa számos országában hirdette Isten kegyelmét sok ember számára. Üzeneteinek egyik központi témája a bibliai prófécia, amelyekből oly tisztán kiviláglik a mi Urunk közeli visszajövelele.

Felhasznált irodalom

¹H.Bruns, *Nimm dir einen Augenblick Zeit*

²Extraits de lettres adressées à l'Appel de Minuit

³J.McDowell, *Evidence That Demands A Verdict*

⁴P.Fischer, *Streng vertraulich, Brendow*

⁵H.Blatt, *Marburger Blättermission*

⁶J.Langhammer, *Was wird aus dieser Welt? – Mit hoz a jövő? Mi lesz ezzel a világgal?* című könyv átdolgozott és bővített kiadása (Evangéliumi kiadó)

⁷Th. Lehmann, *Doch wir stehen wieder auf*